

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9310; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$100.00, на півроку—\$60.00. Для членів УНСоюзу \$75.00 річно, на півроку—\$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає своїх право в потрібі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Сняжко

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fagst@aol.com

СТВЕРДЖЕННЯ НАПРЯМНИХ УНСОЮЗУ

Український Народний Союз існує для:

- поширення принципів братської діяльності;
- збереження української, української американської та української канадської спадщини і культури;
- надання своїм членам високоякісних фінансових послуг і продуктів.

Як братська забезпечена установа, УНСоюз реалізує свої прибутки для добра своїх членів і української громади.

Хворобливі амбіції

Про це, що в українській громаді нездорові амбіції дуже часто відіграють важливу роль, знаємо добре ми усі, що беремо участь в суспільному житті або до нього приглядаємося чи маємо обов'язок про нього писати.

Прикмета сама по собі корисна, коли її відповідно поставити на призначене місце. Вона корисна зокрема, коли наш нарід, піддаючись хвилевим обставинам чи настроям, стає байдужим до загальних подій і немає кому взяти провідні місця і керму в руки, щоб вивести цілу спільноту з неопотрібної летаргії.

Однак коли амбіції поодиноких осіб, чи цілих урговуваних політичного характеру, переходять межі здорового глузду та починають бути хворобливими — це вже не прикмета, а хвиля, а навіть певного роду хвороба, яку конечно треба б статися вилікувати серед українців.

На жаль, останні роки вказують, що вона нік не зникає з нашого життя, а навпаки — постійно „працює“ на користь цілого народу та його далішої долі. Прикладом того є хвиля, що дуже не давній та так болісний переживання, що сколихнула цілий український народом в Україні, як і в діаспорі, а це горезвісні вибори до Верховної Ради, яка недавно почала свою 14-ту сесію.

Тепер, з перспективи вже не днів, а двох місяців, можемо із чистою совістю ствердити, що якщо б не провадила нашими політиками та їхніми партіями хвороблива амбіція, то може б вилікувати нас трохи інакцій та більше корисний для усіх неконструктивних сил. Довказ то маємо більше, як треба. Чи ж не провадила особистими амбіціями відмова деяких провідників і провідниць політичних партій сісти при одному столі та поговорити про об'єднання? Чи не казала ця особиста амбіція тим політичним провідникам іти до виборів самотужки, не з'єднуючи своїх сил з іншими, хоча б беручи собі, як приклад, славне окреслення американців, що „ми годимося в тому, що не погоджуємося в поглядах“? І тут насувається мимовільне питання: чи після поганого до свідку виборів зможуть принаймні деякі із тих провідників заховати своє „я“, що так голосно кричить, і слухати інших, що вони говорять та що вони думають?

Роздумуючи над тим нездоровими проявами нашого суспільно-політичного життя, заважаємо в останніх роках ще один його новий момент, а це важливі в передову роль, що у цій боротьбі амбіції відіграють українські жінки. Можливо, це являє загальне, зумовлене феміністичними тенденціями у цілому світі, а може саме українські жінки стремлять тепер до перебарвання керми громадського життя у свої руки? Тут однак насувається питання, чи вони, як і багато амбітних громадян чоловічого роду, мають до того відповідні дані, відповідний вишкіл, а передусім здоровий глузд.

Сама амбіція бути на провідному місці, читати про себе у пресі, бачити себе на телевізії чи тільки на світлинах ніяк не є вистарчальною і ніяк не приносить користі для загальної справи. Навпаки, це дуже часто відкидає інших, передусім із молодшого покоління, від того, щоб приступити до громадської праці та перебарвати керму у свої руки. Це особливо відчуваємо зараз сильніше ми тут, в діаспорі, де повільно смертю вимирають одна по одній наші громадські організації та надбудови, які довгими роками стояли у провіді тієї самої особи, бо, мовляв, „ніхто не хоче брати провду у свої руки“. Чи не думають про це у нас ті всі, які уважають себе неазаступними і відповідальними за дальшу долю українського народу?

Кітень та травень в політичному житті України виявилися дуже насиченими різноманітними подіями.

29-го квітня державний секретар ЗСА Мадлен Олбрайт надала до Конгресу листа про досягнення суттєвого прогресу у вирішенні комерційних проблем американських інвесторів в Україні. В офіційному коментарі МЗС України говориться, що американська сторона прийняла такі рішення з огляду на стратегічне партнерство з Україною та враховуючи відповідні кроки українського керівництва, спрямовані на подальше всеосяжні реформи, створення належного інвестиційного клімату в країні. Свідчення державного секретаря відкриває шлях до продовження надання американської допомоги Україні, сума якої на 1998 рік становить 225 млн. дол.

На відміну від західноєвропейських держав, провідні з яких (у першу чергу Франція і Німеччина) головну увагу приділяють Російській Федерації, американська політика через впливових діячів ставить у центрі уваги Україну. Про це промовисто говорить хоча б такий факт, що в Конгресі ЗСА наприкінці квітня відбулося заочаткування „Програми партнерства україн-

М. Ловицький, Київ

ТРИ ВАЖЛИВІ ПОДІЇ

ських і американських міст“. Її головною метою є співпраця у вишкочі кадрів для системи місцевого самоврядування в Україні. У програмі, що фінансується Агенцією ЗСА з міжнародного розвитку, взмуть участь по 18 американських і українських міст. Програма, на здійснення якої ЗСА виділяють 6.9 млн. дол., розрахована на 3 роки. Проте організації як з українського, так і з американського боку, дивляться на проблему глибоко і впевнені, що проєкт партнерства сприятиме розвитку сталіх, плідних і взаємовигідних контактів між українськими й американськими містами.

Ще однією важливою подією у розвитку українсько-американських стосунків стало підписання угоди про мирне використання ядерної енергії, яка відбулася 6-го травня в Києві. Своєю підпис під документом поставили міністер закордонних справ України Борис Тарасюк та посол ЗСА в Україні Стив Пайфлер. Відповідно до цієї угоди Україна отримає фінансову підтримку (30 млн. дол.) від ЗСА та Європейського союзу на створення власного па-

лива для ядерних електростанцій.

Підписання угоди стало можливим завдяки тому, що Україна, за наполяганням ЗСА, відмовилася від участі у російсько-українському проєкті будівництва атомної електростанції в Ірані. Харківські підприємства мали виготовити турбіни для електростанції. Після підписання угоди 6-го травня на підприємстві, які мали бути задіяні у виготовленні турбін, будуть скеровані американські інвестиції. Частина політики, орієнтована на утвердження східного вектора зовнішньої політики, піддає критиці цю угоду та попередні домовленості, які з нею пов'язані.

Подією з розряду внутрішньої та зовнішньої політики можна назвати щорічні Збори Ради керуючих Європейського банку реконструкції та розвитку. Всього комплекс подій, пов'язаних з ними, відбувся від 8-го до 12-го травня, хоч само Збори проходили 11-12-го травня у палаці „Україна“.

У рамках зборів, при підтримці ЄБРР, в Україні відбувся спеціальний бізнес-форум, у якому взяли участь приблизно 2500

осіб, та презентаційна виставка „Погляд України у ХХІ століття“. На виставці було представлено понад 100 українських фірм з усіх областей України. Українська сторона ставила собі за мету шукати заходів підвищення зацікавленості Українсько-американської бізнесової еліти.

Європейський банк розвитку та реконструкції — це структура, яка розрахована на допомогу приватному бізнесові в країнах Центрально-Східної та Південної Європи. Членами-засновниками Банку є 26 країн, в тому числі й Україна. Незважаючи на цей факт, рівень економічних перетворень в Україні не надто високо оцінюється експертами Банку. Вони ввели три категорії держав, з якими мають справу, — країни з високим і середнім рівнями перетворень. Окрему категорію становить Росія. Україна, звісно, відноситься до країн з середнім рівнем перетворень.

За час співпраці України з ЄБРР вона отримала від нього приблизно 670 млн. дол. кредитів. Оскільки Банк прагне за принципом, що частину коштів для здійснення проєктів мусить вносити підприємство-позичальник, тому, за оцінками

(Закінчення на стор. 4)

Все це подаємо до загальної інформації, щоб хтось не інтерпретував нашої конференції мирян як якоїсь конкуренції до запланованої конференції Миряного Собору.

На доповіді запрошено визначних особистостей мирянского руху з України і діаспори. Депутат Верховної Ради України Михайло Косяк, спіголова Світового Конгресу українського Конгресу УКЦРК, підготував доповідь на тему: „Мирянський рух в Україні сьогодні і завтра“; Миколас Маринювич, голова Інституту історії і суспільства при Львівській Богословській Академії: „Миряни України у післякомуністичній добі“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Вісник Української православної церкви“; д-р Леонід Рудницький: „Співпраця мирян з духовенством“; д-р Андрій Соколовський: „Мирянський рух перед і після Другого Ватиканського Собору“; отець митрат Іван Кротень: „Досвід праці з мирянами у парафії“; ред. Микола Галік, „Ві

АНСАМБЛЬ, ЯКИМ ЗАХОПЛЕНИЙ ЦІЛИЙ СВІТ

(Розмова з керівником ансамблю ім. Вірського Мирославом Вантухом).

— Під час виступів в Канаді та Америці, вам, напевно, неодноразово доводилося зустрічатися з представниками засобів масової інформації. Скажіть, будь ласка, яке питання вони найчастіше задавали?

— Дійсно, в кожному місті, де виступав наш ансамбль, мені доводилося зустрічатися із журналістами. Якщо проаналізувати питання, з якими вони зверталися до мене, то мушу сказати, що найчастіше вони цікавилися секретами майстерності українських танцюристів. Я відверто відповідав, що ніяких таємниць не приховую, успіх досягається виключно щоденною багаторічною копійкою працею танцюристів, які в свою чергу наділені Всевисшим неабияким талантом.

— А тепер просим вас познайомити читачів з людиною, чия ім'я носить ваш ансамбль. Принагідно хотів би від себе додати, що Павло Вірський запалив у людських серцях вогонь, який завжди з ним в дорозі до добра, любови та справедливості.

— Це прохання мені не важко задовольнити, адже Павла Вірського я знав особисто, неодноразово з ним зустрічався, користувався його практичними порадами. Коли мистець приїздив до Львова, а це було часто, то неодмінно бував на пробах танцювального колективу "Юність", яким я керував, продовж багатьох років.

Без перебільшення можна сказати, що Вірський був людиною вишуканого розуму, мудрості, таланту, він по-суті є фундатором нашого ансамблю, створеного ним разом із Болотовим у 1937 році.

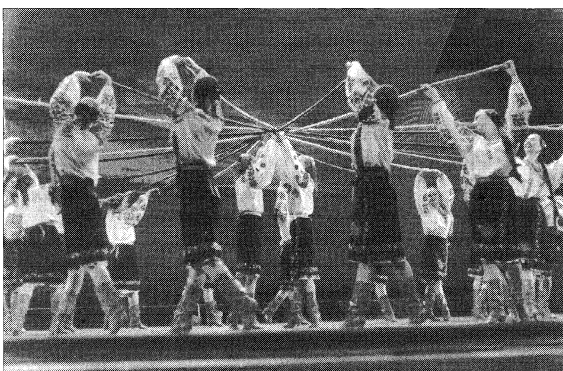
Велика заслуга Вірського полягає в тому, що йому вдалося поєднати класичний та народний танок і на цій основі створити повноцінний репертуар українського національного ансамблю, який і понині користується заслуженою світовою славою.

— Відомо, що репертуар ансамблю складався впродовж десятиліть, він уніварсальний, чим гордиться український народ. Мене цікавить чи в творчості колективу знайшла відображення тема проголошення незалежності України, її поступ до кращого майбутнього?

— Знаєте, хореографія така таланту мистецтва, яка дозволяє готувати танки на різні теми, в тому числі навіть і політичні. За советських часів нас, наприклад, примушували створювати панорамні картини, присвячені

хідності використання історичних традицій, про строї для аматорів. Окрім того, являло поширено побувати безпосередньо в багатьох творчих групах, ділитися своїм досвідом хореографа — балетмайстра. Я всімро

дачі вже аплодують. Ці оплески адресовані тим, хто створив барвисті строї. — Якщо не помиляюся, то ви мій земляк, походите з Львівщини, а тому хотілось би трохи більше знати про вас. — Найперше варто ска

колгоспному ладові, станхановській праці, подіям громадянської та Другої світової воєн, партійним з'їздам та іншим суспільно-політичним подіям. Але, давайте подумамось, чи то було справжнє мистецтво? На жаль, ні, такі танки не мали тривалого творчого життя, це скоріше були метельки, які вранці народжуються, а ввечері вмирають.

Що ж стосується танку, присвяченого проголошенню незалежності України, то його, безумовно, ми створимо, але для цього потрібний відповідний час, щоб події можна було обдумати, знайти найкращі художні засоби, щоби мовою хореографії розповісти про історичні звернення, що сталися в Україні. Я певний, що вирішення цього важливого творчого завдання не за горами.

— Вам, певно, доводилося зустрічатися із са

модіальними танцювальними групами, які створені в Америці та Канаді. Якої ви думки про їх мистецький рівень?

— А маю навагу не лише бачити їх концерти, а і вчити аматорів сцени основ хореографії. Пригадується, в Канаді протягом місяця проводився семінар керівників танцювальних колективів, диспори, яким я керував. В цій свєрській школі вивчалися класичні та народні танці, йшлося також про необ

підтримую ці осередки культури, які роблять, на мій погляд, дуже важливу справу, а саме далеко від рідної батьківщини пропаяють український танок, пісню, народні звичаї.

— І в продовження вищевказаного питання хотів би поспитати на відомого українського композитора, балетмайстра, дослідника в галузі хореографії Василя Верхоування, який у своїй монографії "Теорія українського народного танцю" писав: "Пам'ятайте, що за нашою чудовою піснею перше слово належить народному танцю. Коли ми любимо сестру-підліску, то любимо її брата — танець, який єсь дець блукає в народі і шукає собі пристановище". Як на вашу думку, чи знайомо у сучасній Україні та диспори пристановище народний танець?

— Український танок не тільки знайшов своє пристановище, але і здобув подальший розвиток. Скажіть, будь ласка, чи сьогодні відбувається концерт без народного танцю? Я особисто не знаю таких випадків. Український танок завоював загальне визнання, його фарби, його строї, традиції привертють загальну увагу. Мені здається, що маю право так сказати, адже виступи ансамблю сердечно приймає в 52 країнах світу, концерти проходили при переповнених залах. Зараз ми гастролюємо по канадських та американських містах і всюди нас тепло приймають, дамо 50 концертів. А після їх завершення передбачені наші виступи в ряді європейських країн.

— У автора, як у будь-якої людини, все повинно вражати: і душа, і обличчя, і одяг. Саме про са

мобутні строї танцюристів просив би вас децю сказати.

— Не варто доводити, що в хореографії, а особливо в ансамблі народного танцю, важливе місце займають строї. Їх відповідність темі, образності та характерові танку. Чимало костюмів на наше замовлення виготовляється в Києві, Львові та Ужгороді. Над їх створенням працюють художники, балетмайстри, композитори, режисери і, звичайно, майстри пошиву.

Нам вдалося залучити таких провідних знавців своєї справи, як Петришків, Львів'яни Домашенко та Лиски. Спільними зусиллями допомагаємо успіху. Коли відкривається завіса, то на сцені стоїть танцюрист, одягнений у строї усіх регіонів України. Артисти це не зробили жодного кроку, а гля

зати, що дуже радий зустріти за океаном земляка. Дійсно, я народився на Львівщині, в селі Великі Сльки, Кам'яно-Буського району. У мене не було безтурботного дитинства, в шість років помер мій батько, а коли ще вчився в школі, то став круглим сироткою.

В родині ніхто не захоплювався музикою, однак відколи бачив пам'ятаю, що любив співати, декламувати, брав участь в художніх олімпіадах і навіть одержував нагороди. Після закінчення школи я подався до Львівського технікуму культосвітньої роботи, який закінчив з відзначенням і був призначений викладачем цього навчального закладу. А згодом — служба в армії і участь в ансамблі пісні і танку Прикарпатської військової округи.

У 1964 році, після звільнення з армії, створив молодіжний танцювальний ансамбль "Юність", який незабаром заявив про себе цікавими програмами, створеними під моїм керівництвом. Два десятиліття свого життя віддав "Юності", яка стала загальною мистецтвом колективом України, лавреатом багатьох міжнародних конкурсів.

— Добре пам'ятаю, що жоден концерт, який відбувався у Львові з нагоди якоїсь події, не проходив без участі "Юності". А як же ви з нею розсталися і коли це було?

— Після смерті Вірського в 1975 році Міністерство культури запропонувало мені стати художнім керівником ансамблю. Та змушений був відмовитися від цієї пропозиції через те, що не міг залишити своє дитинство — колектив "Юність". І тільки у 1980 році після повторного запрошення переїхав до Києва і вже біля 20 років очолюю ансамбль ім. Павла Вірського.

Я свято зберігаю золотий фонд свого талановитого вчителя, насамперед такі танці, як "Зарпорожці", "Про що верба плаче?", "Заміненний на весь світ український", "Гоним", який став для хореографів хрестоматійним танком.

Та життя, як відомо, не стоїть на одному місці, треба поповнювати репертуар новими творами; працюючи над ними, завжди пам'ятаю про настанови Вірського.

— Припускаю, що ваша творча праця певним чином відзначена, має насорди, почесні звання? — Так, маю навіть багато та назву найбільш дорогої для мене. Йдеться про звання заслуженого діяча мистецтв України, народного артиста Украй

ни, лавреата державної премії імені Т. Шевченка. До речі, я тепер є членом Комітету присудження цих премій. Відзначення також моя наукова діяльність. Я обраний академіком Всеукраїнської Академії Мистецтв, як професор викладаю хореографію.

В ансамблі плідно працюють біля 20 заслужених та народних артистів України.

— В ансамблі біля ста танцюристів. Їх творче життя порівняно з іншими мистецькими професіями, скороминуче, тому постійно повинна відбуватися ротация кадрів. Цікаво, хто їх готує, чи є такий в Україні навчальний заклад?

— Після 20 років праці в ансамблі танцюрист одержує право на пенсію. Скажімо, зараз наші молоді актриси Аллі Семенченко 18, а танцюс

а вже три роки, отже коли їм повніться 35, то вона повинна рідні пенсіонерів, хоча це буде жіночою молодістю.

Тепер про підготовку акторів. Спеціальної школи в країні не було. Наш ансамбль з повним правом можна назвати кузницею кадрів. П'ять років тому, з моєї ініціативи, була створена хореографічна школа, в яку прийняли 260 учнів, віком від 6 до 15 років. Програма навчання розрахована на дев'ять років. Випускники школи мають можливість далі продовжувати навчання в хореографічній студії, в яку на конкурсній основі прийнято 60 юнаків та дівчат. Всі вони опановують танці, виключені до репертуару ансамблю, шліфують свою майстерність, готуються стати професійними акторами. Як бачите шлях до нашого олімпу довгий і тернистий.

— Нагадаю крилатий вислів відомого французького письменника Сант-Екзюпері: "Спожачку потрібно жити, а потім творити". Як живеться акторам ансамблю, чи мають дах над головою, чи мають хліб та до хліба?

— Як вам відомо, багато людей в Україні живуть тепер важко, наші актори не складають винятку. Назву лише одну цифру: танцюрист отримав в місяць 300 гривень, або 150 дол. Коментарі тут зайві.

З житлом важче, адже певна кількість акторів приїхала з інших міст. Їм доведеться чекати, поки надійде їх черга. А між тим, в минулому році з нагоди 60-ліття ансамблю посадили міста виділив акторам три безкоштов

них квартири. — І на закінчення інтерв'ю не питаючи, а скорше особисто задуваю. В рекламних оголошеннях, у виступах в пресі журналісти та керівники ансамблю заявляють: "Ми — з України!"

— Дійсно так воно є. Однак мені здається, що правильніше було би сказати: "Ми — українці!". Саме на це у свій час звернув увагу Іван Франко, який писав: "Ми мусимо навчитися чути себе українцями".

А абсолютно згідний з Іваном Франком. Я поважав усі народи, але найбільше люблю українців. Я горджуся тим, що належу до цього народу, є його частиною.

Анатолій Гороховський

Конференція...

(Закінчення з 1-го ст.)

„Перспективи і плани міжнародного руху в диспори“.

Всі доповіді планувались після конференції вилати окремою публікацією і роздати усім делегатам перед Соброром, що вони служили їм допоміжним матеріалом під час соборних нарад.

Робимо все це з вірою і надією, що добре підготований Патріархальний Собор внесе належні і корисні постанови для добра нашої Церкви і її вірних і внесе і започаткує потрібне відродження у такій важкій справі, як „Роз'я мирян в УКЦеркві“. Пам'ятаймо, що Христова Церква — це „Божий злеп“ і від нас також залежатиме дальша доля нашої Церкви тут, в диспори, і в Україні. Пам'ятаймо знаменні слова завіщання Патріарха Іосифа: „Ороч започаткує вам усім молитва, працюйте і боріться за збереження християнської душі кожної людини українського роду і за весь український нарід, і просіть Всемогучого Бога, щоб Він допоміг нам завершити нашу тугу за єдністю і наші замирення за церковне з'єднання у звиненні Патріархату Української Церкви!“

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Свободі“ ч. 98 з 23-го травня в інформації про відзначення 100-річчя з дня народження Патріарха Мстислава на сторінці 3-ій помилково сказано, що на Постійний Фонд УПЦ в ЗСА ім. Патріарха Мстислава 5,000 дол. дало Об'єднання Українських Православних Церкв. Насправді 5,000 дол. дало Церкву св. Андрія Первозванного. — Ред.

ДЕТЕКТИВИ МОСКОВСЬКОГО карного розшуку затримали російського громадянина Александра Стоценка, який організував нелегальне вивезення російських дітей за кордон, зокрема у З'єднанні Штейн Америці. Працівники американської амбасди в Москві повідомили російських слідчих, що останнім часом до Америки в'їхало дев'ятеро дітей без батьків віком від п'яти до 15 років. Відтак американські правоохоронні органи з'ясували, що діти при переїзді кордону подавали фальшиві довідки про народження і закондони паспортів. Було невдовзі встановлено осіб, які супроводжували дітей до Америки, а також тім, до кого ті діти дали потрапити. Ці останні виявилися справжніми батьками дітей, але оскільки в Америці проживали нелегально, то вирішили вдатися до фальшивих документів. Якраз А. Стоценко і спеціалізувався у виготовленні різних аплікацій і паспортів. За кожну справу спроводжену за кордон дитину він брав від родичів 3,000 дол. Слідчі змушені були наполегливо вжитися за що справу після того, як у березні цього року в Москві просто з дитячого візочка було викрадено кількомасянчного хлопчика і його мати від гора покінчила самогубством.

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою з українського громадянства, що вночі 14-го травня 1998 р. у покійні в Бозі наш незабутній друг та колега

бл. п.

д-р мед.

АХІЛЬ НЕСТОР

ХРЕПТОВСЬКИЙ

Довготілий член та основоположник лінійного відділу Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА), та колишній голова лінійного відділу УЛТПА.

ПАНАХИДА, 14-го травня 1998 р. ПОКОРОНИЛИ громадянства, що вночі 14-го травня 1998 р. в українській католицькій кафедрі св. о. Миколая, Чикаго, ІЛ.

Дружині Віри, донькам та всім родичам складаємо наш найщиріший співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА ІЛІНІСЬКОГО ВІДДІЛУ УЛТПА

Ділимося сумною вісткою, що 11-го травня 1998 р. у Пасейку, Н. Дж. відійшов у вічність на 84-му році життя наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ЙОСИФ КАМІНСЬКИЙ

ПАНАХИДА і покорони відправив відійшов 14-го і 15-го травня 1998 р. з церкви Святого отця Миколая на цвинтарі св. Марії, Салабрук, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дружина — МАРІЯ
дочка — ОЛЬГА
сини — МИКОЛА і
СТЕФАН і

8 внуків в Україні два брати:

— МИКОЛА і
— ВАСИЛЬ
і дві сестри — ГАНІ і
— ОЛЬГА
та близькі і дальша родина.
Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною і болісною вісткою, що в п'ятницю, 22-го травня 1998 р. в волі Всевишнього упокоївся в Бозі наш найдорожчий, трудолюбивий і ніколи незабутній

бл. п.

ВІТАЛІЙ ТРИПУЛЕНКО

нар. 6-го серпня 1925 р. на Полтавщині, в селі Кошпалівка.

ПАРАСТАС — у віторок, 26-го травня о год. 6:30 веч. в українській православної церкві св. Покрови у Філадельфії, Па.

ПОКОРОНИ ВІДПРАВИ відбудуться в цій самій церкві у середу, 27-го травня о год. 9-й ранку.

Похоронення — у середу, 27-го травня о год. 12-й по пол. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Баянд Бруку, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:

дружина — СВІДОК і роду ПРИШИМЕНСЬКА
дочки — ЛЕСЯ ДОЛІНАЯ з чоловіком ОПЕСЕМ
— ОЛІЯ БРОДВЕЛ з чоловіком ЕРИКОМ
сини — ТРИПУЛЕНКО з дружиною ІРИНОЮ
— ТАРАС ТРИПУЛЕНКО
— ВІТА і ЛІНА ТРИПУЛЕНКО
— АДРИАН і КОЛІАН ДОЛІНАЯ
— ПАВЛИК і ЛУКАСІЯ БРОДВЕЛ
— НІНА КУРИЛКО з родиною
— ГАЛІЯ КРИВУША з родиною
— ОЛЬГА ПРИШИМЕНСЬКА з род. ЛАВРЕНЧУК

Вічна йому пам'ять!

Родина просить бажаною жертвувати на Києво-Могилянську Академію в пам'ять Віталія Трипуленка.

СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА

ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

Прем'єра

„ЖІНКА КРИЗЬ ВІКИ“

монтаж із творів Лесі Українки

постанова — ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА
музика — ГОР СОНЕВІЙСЬКИЙ
хореографія — РОМАН ПРИМА-БОГАЧЕВСЬКА
скульптурні оформлення сцени — МАРИЯКА ШУСТ
світло — АНДРІЙ ГАНКЕВИЧ
виконання костюмів — ІРКА ЛІШАН
керівник музичного ансамблю — ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ

Fashion Institute of Technology
227 West 27th Street

субота, 6-го червня 1998 р., год. 7:30 веч.

Продаж квитків: „Молоде Життя“, „Сурма“ і „Прі касі“

This event is made possible with public funds from the New York State Council on the Arts, a State Agency

